

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Гж рр 72/21
28.4.2021. године
Београд

У И М Е Н А Р О Д А

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ у већу састављеном од судија Зорице Булајић председника већа, Ирене Вуковић и Станиславе Митровић чланова већа, у парници тужиле АА из ..., ... бр. ... чији је пуномоћник адвокат Драган Милановић из Вршца, Војнички трг бр. 1, против тужене Републике Србије, Високи савет судства, Привредни суд у Панчеву коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Зрењанину из Зрењанина, Гимназијска бр. 7, ради накнаде штете, одлучујући о жалби тужене изјављеној против пресуде Основног суда у Панчеву Прр1 442/19 од 11.1.2021. године, у седници већа одржаној дана 28.4.2021. године, донео је

П Р Е С У Д У

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, жалба тужене Републике Србије, Високи савет судства, Привредни суд у Панчеву и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Основног суда у Панчеву Прр1 442/19 од 11.1.2021. године у ставу другом и четвртном изреке.

ОДБИЈА СЕ захтев тужене Републике Србије, Високи савет судства, Привредни суд у Панчеву за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Образложење

Побијаном пресудом, ставом првим изреке, одбијен је доказни предлог тужене истакнут у одговору на тужбу од 17.1.2020. године за саслушањем тужиле као непотребан за одлучивање у овој правној ствари. Ставом другим изреке делимично је усвојен тужбени захтев тужиле па је обавезана тужена да тужилци на име накнаде имовинске штете изазване повредом права на суђење у разумном року исплати ненаплаћено потраживање у поступку стечаја 2Ст 374/11 пред Привредним судом у Панчеву у износу од 455.470,64 динара са законском затезном каматом почев од дана подношења тужбе 18.12.2019. године до коначне исплате, ум ањен за евентуално наплаћене износе по том основу, а који износ ће се исплатити из буџетских средстава Републике Србије опредељених за рад судова. Ставом трећим изреке одбијен је тужбени захтев тужиле у преосталом делу у коме је тражено се на износ од 455.470,64 динара досуди законска затезна камата и у периоду почев од 1.2.2012. године као дана са којим је утврђен коначан износ потраживања тужиле па закључно са даном 17.12.2019. године. Ставом четвртим изреке обавезана је тужена да тужилци надокнади трошкове поступка у износу од 30.000,00 динара са законском затезном каматом од

дана извршности пресуде па до коначне исплате.

Против наведене пресуде жалбу је благовремено изјавила тужена из свих законских разлога, побијајући је у усвајајућем делу као и у погледу одлуке о трошковима поступка.

Испитујући побијану пресуду у границама прописаним чланом 386 ЗПП, апелациони суд је оценио да жалба тужене није основана.

У првостепеном поступку нису учињене битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 ЗПП на које другостепени суд пази по службеној дужности.

Правилно је првостепени суд утврдио чињенично стање и то да је решењем Привредног суда у Панчеву Р4 Ст 1004/2019 од 9.8.2019. године усвојен захтев, овде тужиле као предлагача и утврђено да јој је у стечајном поступку који се води пред Привредним судом у Панчеву Ст 374/2011 повређено право на суђење у разумном року и наложено поступајућем судији да у том стечајном поступку у року од четири месеца предузме неопходне мере и радње у циљу окончања стечајног поступка. У образложењу је наведено да је решењем Привредног суда у Панчеву Ст 374/2011 од 11.11.2011. године отворен стечајни поступак над стечајним дужником ДП за изградњу водовода и канализације “ББ” из ... са 100% друштвеним капиталом и за стечајног управника именована Агенција за приватизацију, чији је правни следбеник Агенција за лиценцирање стечајних управника. Након одржаних испитних рочишта 1.2.2012. године и 11.7.2012. године донето је 29.2.2012. године решење о банкротству стечајног дужника пошто није било уновчавања имовине нити било каквих деоба. Након што је по правноснажности пресуде од 14.5.2015. године враћена у имовину стечајног дужника непокретност на катастарској парцели ... КО ... стечајни управник је предузео мере за њено уновчавање али тај поступак није окончан.

Заључком од 1.2.2012. године тужилји, као стечајном повериоцу признато је необезбеђено потраживање из радног односа за неисплаћене зараде у трећем исплатном реду у укупном износу од 455.470,64 динара од чега је 190.455,39 динара на име главног дуга, 253.715,25 динара на име обрачунате затезне камате на главни дуг и 11.300,00 динара на име трошкова спора, али није исплаћено.

На основу утврђеног чињеничног стања правилно је првостепени суд применом материјалног права, цитираног у образложењу побијане пресуде, обавезао тужену да тужилји накнади штету коју је услед повреде права на суђење у разумном року претрпела а која се огледа у ненаплаћеном потраживању према стечајном дужнику.

Наиме, тужилја је имала потраживање према стечајном дужнику са 100% друштвеним капиталом које јој је након отварања стечаја признато и расврстано у трећи исплатни ред. Стечајни поступак није окончан у разумном року због чега је решењем од 9.8.2019. године утврђена повреда овог тужилјиног уставног права. Тужилја није у стечају намирила своје потраживање чиме јој је умањена имовина у висини признатог потраживања и тиме нанета штета у смислу члана 58 Устава Републике Србије и члана 155 Закона о облигационим односима. Како је сходно члану

31 Закона о заштити права на суђење у разумном року одговорност државе за имовинску штету која се претрпи због повреде права на суђење у разумном року објективна то је тужена у обавези да тужиљи накнади ову штету на основу члана 172 и 173 Закона о облигационим односима.

Указивање тужене у жалби да је незаконито досуђивање затезне камате на део потраживања утврђеног у стечају који се састоји од обрачунате затезне камате на износ главног дуга због забране досуђивања камате на камату без основа је јер потраживање које тужилац у овој парници остварује је имовинска штета у јединственом новчаном износу због чега му сходно члану 277 и 324 Закона о облигационим односима затезна камата припада на целокупни износ потраживања од момента подношења тужбе.

Остали жалбени наводи били су предмет правилне оцене првостепеног суда чије разлоге прихвата и овај суд због чега их посебно не образлаже на основу овлашћења из члана 396 ЗПП.

Правилна је и одлука о трошковима поступка јер је донета правилном приемном чланова 153, 154 и 163 ЗПП те важеће Тарифе о наградама и накнади трошкова за рад адвоката а обзиром на успех тужиоца у спору. На износ досуђених трошкова поступка тужиоцу је досуђена законска затезна камата од дана извршности одлуке сходно члану 277, у вези члана 324 Закона о облигационим односима и члана 345 ЗПП.

Наводи жалбе тужене којим оспорава право тужиоца на накнаду трошкова овог поступка указивањем да је тужилац против тужене водио посебан поступак за накнаду нематеријалне штете настале повредом истог права у истом поступку су неосновани. Парнична странка има право да за сваки од својих захтева који проистичу из истог животног догађаја покрене посебну парницу о којој суд мора одлучити сходно члану 3 ЗПП. Суд може да одлучи да заједно расправља о више истакнутих захтева (члан 328 ЗПП) чиме би се спречило настајање непотребних трошкова. Како у овој парници такав захтев није постављен то тужиоцу сходно члану 153 ЗПП припадају трошкови за вођење ове парнице због чега се, супротно наводима жалбе, не ради о злоупотреби права.

Са свега изнетог на основу члана 390 ЗПП одлучено је као у ставу првом изреке.

Обзиром да тужена није успела са жалбом на основу члана 165 став 1, у вези члана 153 ЗПП одлучено је као у ставу другом изреке.

Председник већа – судија
Зорица Булајић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић